

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/268/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211219202
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211219202.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická č. 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: T. Q., nar. XX.XX.IXXX, bytom L. č. XX, W. U., o návrhu na zaplatenie istiny 1.097,94 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29. januára 2013, č.k. 5C/3/2012-46, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia pohľadávky pozostávajúcej z istiny 489,39 Eur zo zmluvného úroku 526,66 Eur, z poplatkov za výber z bankomatu 34,35 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur a sankčného úroku vo výške 3,70 Eur, ako aj mesačného poplatku za vedenie účtu 26,84 Eur, všetko s úrokom z omeškania z istiny vo výške 0,024% od 14.03.2010 do zaplatenia. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 52 ods. 1 a 3, § 457, § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (Obč. zák.), § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere vecne tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi účastníkmi dňa bola uzavretá 15.12.2006 úverová zmluva pod číslom 3612240041, ktorá zmluva mala byť zároveň zmluvou o poskytnutí úveru číslo 5704019036 s úverovým rámcom vo výške 1.327,76 Eur, z ktorého odporkyňa aj riadne čerpala. Podľa tvrdenia navrhovateľa sa mali s odporkyňou dohodnúť na vrátený poskytnutého úveru spolu s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach s tým, že v prípade neuhradenia splátky úveru dlhšie ako 7 dní, bola odporkyňa povinná platiť zmluvnú pokutu vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania a jednorazovú zmluvnú pokutu 8% z čiastky s úhradou, v ktorej je v omeškaní. Odporkyňa mala porušiť podmienky zmluvy, v dôsledku čoho dňa 26.02.2010 zaslal navrhovateľ odporkyňi výzvu na úhradu celého dlhu, vo výške 1.487,94 Eur, z čoho zaplatila 390,- Eur. Vo zvyšku pohľadávka zaplatená nebola. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere dňa 15.12.2006 o poskytnutie úveru vo výške 6.300,- Sk na kúpu tovaru domáce kino Panasonic, s dojednanými splátkami mesačne 392,- Sk s výškou RPMN 50,1%. Ak tvrdil navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.03.2012, podpísaním úverovej zmluvy číslo 3612240041 mala byť ponúknutá možnosť odporkyňi využiť úverovú kartu, ktorá úverová karta bola totožná s úverovou zmluvou na spotrebný tovar, ktorú označil ako revolvingový úver, nemal teda samostatnú úverovú zmluvu, pri jeho uhrádzaní mu bol pridelený jej osobitný variabilný symbol. Skutočnosť, že vzniklo oprávnenie klientovi využívať úverovú kartu, vyplynulo z posledných riadkov písomnej zmluvy zo dňa 15.12.2006, kde klient spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatváral zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvu o revolvingovom úvere I

a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 8 a 9 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na základe takto uzavretej zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I, prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v Hlave 9, 10 a 11, úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient a spoločnosť Home Credit, a.s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru ako to vyplýva z poslednej vety úverovej zmluvy č. 3612240041, a to úverovú zmluvu II, čiže zmluvu RU II a to s úverovým rámcom v pravidelných mesačných splátkach vo výške dohodnuté v Hlave 13.

Vychádzajúc z ustanovenia § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, jednoznačne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere aj v prípade, že ide o revolvingový úver, ktorý je obdobnou zmluvou spotrebiteľskou, musí mať písomnú formu, z ktorej musí byť zrejmé, aká je výška poskytnutého úveru, aká je výška úrokov, poplatkov, výška splátok, splatnosť úveru, všetky náležitosti, ktoré sú uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 cit. zákona. V prípade uvedenej zmluvy tvrdenej navrhovateľom je zrejmé, že táto zmluva o poskytnutí revolvingového úveru nemá žiadnu z náležitostí tvrdené s odkazom na všeobecné obchodné podmienky, z ktorých nevyplývajú konkrétne údaje o výške poskytnutého úveru, ani o splátkach, ani o úrokoch. Tým, že bola poskytnutá suma formou platobnej karty odporcyni, táto zmluva bola uzavretá výlučne konkludentne bez špecifikácii v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je mať za to, že táto zmluva je od počiatku neplatná pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39 Obč. zákona. V časti o náhrade trov konania rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnej odporcyni vznikol nárok na náhradu trov konania, trov týmto konaním jej nevznikli z dôvodu ktorého jej súd náhradu trov nepriznal. Záverom konštatoval, že zmluva o revolvingovom úvere je v danom prípade neplatná, z neplatného právneho úkonu si musia účastníci konania vydať, čo na základe tejto nej získali. V danom prípade ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy predpísanej zákonom. Na základe neplatnej zmluvy navrhovateľ plnil, keď poskytol odporcyni finančné prostriedky v sume 1.327,76 Eur, ako uviedol v návrhu. Podľa rozpisu v splátkovom kalendári ku dňu 30.11.2011 zaplatila odporkyňa na úvere 1.518,59 Eur. Je zrejmé, že získané bezdôvodné obohatenie vrátila navrhovateľovi a ten ešte aj preplatila, čím sa obohatil navrhovateľ. V dôsledku týchto skutočností súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazhe odporcu k úhrade nárokovanej dlžnej sumy spolu s trovami prvostupňového a odvolacieho konania. Ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvého stupňa v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k neprávny skutkovým zisteniam a v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že zákon nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Pokiaľ odporca nesúhlasil s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohol zmluvu nepodpísať, čo evidentne neurobil. Zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere má odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty, preto uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporcovi nevznikli. Spolu s kartou odporcovi boli zasielané tiež predzmluvný formulár, informačná brožúrka spolu so sadzobníkom poplatkov. Spotrebiteľ má sám právo sa rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. V danom prípade odporca vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať. Pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak, preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola naplnená. Odporca bol plne spôsobilý na právne úkony, zmluvu podpisoval dobrovoľne, plne si uvedomoval svoje záväzky zo zmluvy, pričom je potrebné klásť dôraz na zodpovednosť spotrebiteľa, ktorý si má pred uzavretím zmluvy zväžiť jej obsah a nespoliehať sa len na ochrannú ruku štátu. Navrhovateľ nesúhlasí s kvalifikáciou uzatvorenia zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru ako nekalej praktiky, jej uzatvorením nedošlo k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach, ani k žiadnej škode odporcu. K uzatvoreniu zmluvy došlo v zákonom požadovanej písomnej forme. Navrhovateľ odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou a predmetné údaje sú odporcovi známe aj z informačnej brožúrky. Dojednania v úverových zmluvných podmienkach sú rovnocenné s ostatnými zmluvnými dojednaniaми a majú rovnakú právnu moc a váhu ako dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Žiadny právny predpis pritom neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 26Cdo/2317/2006, v zmysle ktorého súčasťou

písomne uzavretej zmluva sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané. Osobitne poukázal na Hlavu 8, § 1, § 2, § 3, § 4 a § 7 úverových zmluvných podmienok a Hlavu 9 v § 5 je potom uvedené, že výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti danej splátky ako aj ust. Hlavy 13 § 10, § 17 a § 20. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, teda na skutočnosť, že navrhovateľ, ani odporca nemôžu vedieť pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru a definuje sa len výška úverového rámca. Pokiaľ ide o výšku splátok, táto potom sa rovná 4% z výšky dohodnutého úverového rámca. Pri počte splátok uviedol, že nie je ich možné vopred dohodnúť, vzhľadom na typ úveru a termíny splatnosti mesačnej splátky. Výška poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou metodického príručky, ktorá bola prílohou úverovej zmluvy. Vzhľadom na uvedené odvolateľ uzavrel, že dotknutá úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z., preto je platná.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie v napadnutej časti v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa dôsledne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na určenie výživného, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p., odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporca nesplnil svoju povinnosť a navrhovateľovi časť čerpaného úveru nevrátil, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným, ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie pohľadávok uplatnených návrhom.

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 15.12.2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Z obsahu úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 15.12.2006 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu č. 3612240041, v ktorej je uvedené, že úver sa poskytuje na dom. kino za predajnú cenu 7.000,- Sk, výška úveru je 6.300,- Sk, mesačná splátka 392,- Sk počnúc 20.12.2006, počet splátok 24, RPMN 50,1%. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na rube tejto listiny na samostatných listoch, pričom odporca podpisom potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami a prejavuje súhlas byť nimi zaviazaný. Podpisom tejto

úverovej zmluvy zároveň účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a to s úverovým rámcem a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v úverových podmienkach.

Podľa Hlavy 8 § 1 Úverových zmluvných podmienok sa účastníci dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý je klient oprávnený čerpať opakovane prostredníctvom úverovej karty, s dohodnutým úverovým rámcem vo výške 15.000,- Sk. Podľa Hlavy 8 § 2 účastníci dohodli, že úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať ak si bude riadne plniť svoje povinnosti. Neoddeliteľnou súčasťou metodickej príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien. Podľa Hlavy 9 § 4 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu. Podľa Hlavy 9 § 5 výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4% z výšky z dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru I. platného ku dňu splatnosti danej splátky. Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto úverovej zmluvy a ktorý je obsiahnutý v metodickej príručke. V závere v Hlave 14 § 23 klient podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že prevzal jeden z originálov úverovej zmluvy vrátane úverových podmienok, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a úverových zmluvných podmienok vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené iba úverové zmluvné podmienky, ktoré zároveň odporca pri podpísaní zmluvy i prevzal. Za neoddeliteľnú súčasť úverových zmluvných podmienok bol prehlásený aj Sadzobník poplatkov, ktorý sa ale nachádza v metodickej príručke, ktorý ale podľa obsahu úverových zmluvných podmienok nebol doručený odporcovi pri podpise zmluvy, a ktorú má veriteľ iba oprávnenie (nie povinnosť) zaslať až po tom, ako bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, teda nie v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „kľude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

Rovnako možno tiež konštatovať, že pri kupovaní tovaru - v danom prípade úžitkovej veci domáceho kina s predajnou cenou 7.000,- Sk (v predvianočnom období), priemerný spotrebiteľ náležite nevyhodnocuje rozsiahle zmluvné podmienky písané veľmi malým písmom. Prirodzene, že spotrebiteľ sa orientuje na kupovaný tovar a predstava, že vyhodnotí všeobecné obchodné podmienky, je len iluzórna. Len ťažko si možno predstaviť, že by sa spotrebiteľ od úverovej časti zmluvy prepracoval navyše k vyhodnocovaniu zjavne podsunutej revolvingovej časti zmluvy.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha

obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazať spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú v smerniciu považované za nekalé. Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Postup navrhovateľa, ktorý umiestnil uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere do vopred predpísaného textu, ktoré odporca nemohol ovplyvniť, resp. odmietnuť. V tomto prípade sa dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu (revolvingový úver) s navrhovateľom, ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (získanie spotrebiteľského úveru na kúpu domáceho kina). Z uvedeného postupu navrhovateľa potom plynie, že klient nemá inú možnosť, ako prijať zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorú ani nechce uzavrieť. Súd poukazuje aj na zrejмый nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporcu späť so skutočnosťou, či vôbec odporca mal reálnu možnosť odmietnuť poskytnutie revolvingového úveru. V konečnom dôsledku z uvedenej úverovej zmluvy nevyplýva nič iné ako to, že odporca sa môže (má možnosť rozhodnúť sa) v budúcnosti dohodnúť s navrhovateľom o prípadnom revolvingovom úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný prísľub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná predpísaná písomná forma. Preto je takáto zmluva neplatná v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá písomne. Vzhľadom na to, že súd považuje zmluvu za neplatnú, plnenie, ktoré má odporca vrátiť, možno priznať iba z titulu bezdôvodného obohatenia, tak ako správne uzavrel súd prvého stupňa. Je zrejmé, že získané bezdôvodné obohatenie odporca vrátil navrhovateľovi, preto bolo dôvodným návrh zamietnuť.

Odvolačný súd sa stotožňuje aj so záverom prvostupňového súdu o úspechu navrhovateľa. To oprávňovalo prvostupňový súd na aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vo výroku vecne správny, s použitím ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p., vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporca si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.